

5 سفارش ماندگار حضرت باقرالعلوم/ صلوات خاصه امام باقر(ع) + صوت

امام محمد باقر(ع) می‌فرماید: تو را به پنج چیز سفارش می‌کنم: اگر مورد ستم واقع شدی، ستم مکن! اگر به تو خیانت کردند، خیانت مکن! اگر تکذیب کردند، خشمگین مشو! اگر مدحت کردند، شاد مشو! و اگر نکوهشت کردند، بی‌تابی مکن!

امام محمد باقر(ع) می‌فرماید: تو را به پنج چیز سفارش می‌کنم: اگر مورد ستم واقع شدی، ستم مکن! اگر به تو خیانت کردند، خیانت مکن! اگر تکذیب کردند، خشمگین مشو! اگر مدحت کردند، شاد مشو! و اگر نکوهشت کردند، بی‌تابی مکن!

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، پنجمین اختر فروزان آسمان امامت و هفتمین گوهر عرش عصمت، در اولین روز ماه رجب سال 57 هجری در شهر مدینه چشم به جهان گشود. آن حضرت از دو سو منتسب به رسول‌الله(ص) و امیرالمؤمنین(ع) بود؛ از ناحیه پدر به امام حسین(ع) و از ناحیه مادر به امام حسن(ع) انتساب داشت.

روزی امام صادق(ع) از جدّه بزرگوار خویش (مادر امام باقر) یاد کرد و فرمود: «کانت صدیقه لم یدرک فی آل الحسن مثلاً؛ جدهام صدیقه بود و در آل حسن زنی به درجه و مرتبه او نرسید.« (بحار الانوار، ج 46، ص 215)

آن حضرت در سن چهار سالگی در کربلا و واقعه عاشورا حضور داشت و در سفر کاروان اسرا به کوفه و شام، همراه پدر، همه ماجراها را می‌دید و بر اساس فرهنگ عاشورا تربیت شد.

اسم شریف حضرت، محمد، کنیه ایشان ابوجعفر، و القاب ایشان باقر، شاکر و هادی بود که مشهورترین لقب ایشان باقر العلوم یعنی شکافنده علوم بود.

از جابر جعفی یکی از شاگردان آن حضرت سؤال شد، چرا آن حضرت را «باقر« نامیدند؟ پاسخ داد: «لانه بقر العلم بقرأی شقه شقاً و اظهاره اظهاراً؛ زیرا که او شکافت علم را، شکافتنی! و آشکار و ظاهر ساخت آن را ظاهر ساختنی که از غیر او ساخته نبود.« (معانی الخبر، ص 65)

رُزاره، مشهورترین صحابی امام باقر(ع) در حدیثی از ایشان روایت می‌کند که امام در تشریح مبانی اسلام فرمود: «بنی الاسلام علی خمسة اشیاء، علی الصلوة و الزکاة و الحج و الصوم و الولاية؛ اسلام بر پنج چیز استوار است، بر نماز و زکات حج و روزه و ولایت.« رزاره می‌گوید: عرض کردم کدام یک از این مبانی برتر است؟ حضرت فرمود: «الولاية افضل؛ لاتها مقتاحهنّ. والوالی هو الدلیل علیهنّ؛ ولایت و رهبری برتر است. زیرا کلید و راهگشای مبانی دیگر است و این رهبر؛ راهنمای مبانی دیگر است.« (فروع کافی، ج 4 ص 62، ح 1)

امام باقر علیه السلام با بیشتر حاکمان زمان خود مناظره کرد و در همه آنها ولایت امیرالمؤمنین را اثبات فرمود؛ از جمله با هشام بن عبدالملک که در بعضی از آن مجالس، رنگ صورت هشام تغییر می‌کرد. هشام کینه امام را به دل گرفته بود تا بالاخره به ابراهیم بن ولید دستور داد به امام سم کشنده‌ای بدهد. امام باقر(ع) با خوردن آن سم در بستر بیماری افتاد و طولی نکشید که جان به جان آفرین تسلیم کرد.

این اتفاق ناگوار نوزده سال و 10 ماه پس از شهادت امام زین‌العابدین(ع)، یعنی در هفتم ذی‌الحجه سال 114 هجری در مدینه رخ داد. امام باقر(ع) هنگام شهادت 57 سال داشتند.

هشام‌بن سالم درباره شهادت امام باقر(ع) می‌گوید: امام باقر علیه السلام در شب شهادتش فرمود: «امشب همان شبی است که به من وعده داده شده است.« سپس به ظرف آب وضو که کنار دستش بود، اشاره کرد و فرمود: «آن را دور بریزید.« ما گمان کردیم این سخن از روی شدت تب است ولی بعد دیدیم موشی در آن آب افتاده است.« (بحار الانوار، ج 46، ص 213)

* صلوات خاصه امام باقر(ع)

در صلوات خاصه امام باقر که از امام حسن عسکری منقول است، می‌خوانیم: اللهم صل علی محمد بن علی باقر العلم و امام الهدی و

قائد أهل التقوى و المنتجب من عبادك، اللهم و كما جعلته علماً لعبادك و مناراً لبلادك و مستودعاً لحكمتك و مترجماً لوحيك و أمرت بطاعته و حذرت من معصيته فصلّ عليه يا رب أفضل ما صليت على أحد من ذرية أنبيائك و أصفياك و رسلك و أمنائك يا رب العالمين.

لطفاً صبر کنید ...
<form/>